

влиението Сатанаила въ такова отношение къмъ бога нѣма съ себѣ си нищо православно. Изъ самиятъ разказъ са види, че на дяволтъ са приписва нѣкаква си самостоятелностъ въ дѣйствиата; той само е по-слабъ отъ бога,—но ясно е, че него считатъ за независимъ. Да си припомниме, че у самите богомили творенето на злиять духъ са оказва неудачно, той не може да сжтвори човѣкътъ безъ божията помощъ; но той сжздава животво — змия, а въ сжрбската приказница — сврака. Ние полагаме, че въ произвѣденіята, които сж подобни на „Свитката“, съ преданията за славянската народна космогония положително са е смѣсило и воспоминание за богомилските басни.

Но ако ние сме джлжни да говориме тука само съ предположения за влиянието на богомилството, то отъ друга страна сжществуватъ и исторически забѣлжени литературни факти за богомилското влияние.

Тие факти сж лжжовните и еретическите басни на Еремия, бжлгарскія попь. Въ упомянатиятъ отъ насъ индексъ са спомѣнува нѣколко пжти името на тоя Еремия, който, по думите на индексътъ, *солгалъ* (написалъ лжжовно) много „отреченни“ книги и басни. Изъ показанията на индексътъ може да бжде извлѣченъ слѣдующиятъ рѣдъ лжжовни книги и басни отъ попь Еремия: за кржстното джрво; за св. троица, за Христа, какъ сж го попиле; какъ Христось е ораль съ плугътъ; сказание за това, какъ Провъ е наричалъ Христа свой приятель; вопросы на Еремия къмъ Богородица (?); вопросы и отговори за това, изъ колко части е билъ сжздаденъ Адамъ; лжжовни